

Ulandsarbejde rykker ved fordomme

Ulandsarbejde kommer mennesker i tredje verdens lande til gode. Når ulandsarbejdet udføres af mennesker med handicap, rykkes der desuden ved fordomme både i ulande og i Danmark

FOTO: ULANDSSEKRETARIATET

AF MICHAEL PEDERSEN

Ulandsarbejde rykker ved mange menneskers fordomme. Det rykker ikke mindre, når arbejdet udføres af mennesker med handicap. Det får folk til at se mere og andet end blot kørestol eller stok.

"Det ændrer på folks fordomme at se mennesker med handicap i andre roller. Det kan være som aktiv på arbejdsmarkedet, som eliteidrætsudøver eller som aktiv i ulandsarbejde. Det er med til at flytte på den forestilling mange har, at mennesker med handicap bare skal have hjælp", mener ulandskonsulent i Dansk Handicap Forbund (DHF) Michael Larsen.

Det giver tilfredsstillelse at bruge sig selv på en god måde. Mennesker med handicap, der gør en indsats for andre, bliver hevet ud af den passive rolle.

"Er en person med handicap aktiv i ulandsarbejde, kan det også rykke ved fordomme hos personen selv. Han oplever, han kan noget", siger Michael Larsen.

Fra organisation til organisation

DHF har gennem mange år lavet ulandsarbejde. De sidste ti år har forbundet vægtet at styrke handicaporganisationerne i ulandene.

"Vi har hele tiden arbejdet ud fra en idé om, at vi støtter bedst ved at støtte organisationer af mennesker med handicap. Det gør vi også i de nye projekter, fx et radioprojekt i Ghana. Det er vigtigt at få projektet forankret meget grundigt i lokalafdelingerne i GSPD (Ghana Society Of The Physically Disabled, en organisation for mennesker med fysisk handicap i Ghana)", forklarer Michael Larsen.

Ulandsarbejdet startede i DHF med at dele kørestole ud. Det er en effektiv, men kortsigtet hjælp.

For at forbedre vilkårene for mennesker med handicap i ulande, støtter Dansk Handicap Forbund i dag udvikling af handicaporganisationer, som så kan kæmpe for deres egne medlemmer.

FOTOS: ULANDSSEKRETARIATET

Ideen med radioprojektet er, at lokale tillidsfolk i den ghanesiske handicaporganisation får mulighed for at bruge lokalradioen som talerør. Gennem radioen får de handicappolitiske budskaber ud til landsbyerne. Der er stadig mange i Ghana, som ikke kan læse. Derfor er radio en god måde at formidle budskaber.

Et langt træk

Det er et langt træk, at lave ulandsarbejde ved at styrke lokale organisationer til at blive en politisk pressionsgruppe. Resultaterne ses ikke med det samme, men DHF's erfaringer fra mange års arbejde i Nicaragua viser, at det betyder noget.

"At styrke organisationerne virker på meget lang sigt. Hvis man deler kørestole ud, kan man se effekten med det samme. Men man skal gøre staten ansvarlig, så mennesker med handicap får hjælp af den stat, de bor i. Mennesker med handicap i Nicaragua skal ikke være afhængige af danske bistandsmidler for at få hjælpemidler. Vejen frem er at styrke de organisationer, der forsøger at skaffe mennesker med handicap rettigheder i deres eget samfund. De skal kunne fungere som talerør", siger Michael Larsen.

Et kvindeprojekt i Ghana viser, at det kan være af stor værdi at målrette støtten til svage grupper. Ved at støtte kvindegrupper i Ghana, styrker DHF både kvindernes muligheder i samfundet og kvindernes mulighed for at blive hørt i deres organisation GSPD. Det skaber forandringer.

Respekt for arbejdet

Dansk Handicap Forbund arbejder sammen med en række danske ulandsorganisationer. Sammen med dem forsøger forbundet at sætte handicapsspørgsmål på

dagsordenen. Til trods for skepsis i starten møder forbundet stor respekt i de andre organisationer.

"Vi indgik et samarbejde med en række andre store danske NGO'er. Det var første gang, de andre ulandsorganisationer blev konfronteret med, at der er mennesker med handicap i ulandene. Det havde de svært ved at håndtere, men det går bedre. Jeg tror, det betyder meget for befolkningens syn på handicap, at mennesker med handicap også er aktører på ulandsområdet", fortæller Michael Larsen.

Et vigtigt bagland

I foråret nedsatte DHF et ulandsudvalg. Ulandsarbejdet bliver på den måde integreret som en naturlig del af forbundets arbejde. Det er vigtigt, at der er medlemmer, som gør ulandsarbejde til en del af deres handicappolitiske virke.

"DHF er ikke kendt for sit ulandsarbejde. Det skal vi heller ikke være, for vi er ikke en ulandsorganisation. Men jeg tror, vi kan få noget 'goodwill' ud af at profilere os på området", siger Michael Larsen.

Interesserede medlemmer har mulighed for at være aktive i en af de to ulandsgrupper i henholdsvis Københavns- og Århusområdet. Men som Michael Larsen peger på, kræver det tid og kræfter at lære at lave ulandsarbejde. For forbundet betyder det lige så meget, at der er medlemmer, som blot gerne vil høre om arbejdet.

"Vi kommer gerne ud til arrangementer i lokalafdelingerne og fortæller om ulandsarbejdet i DHF. Det er vigtigt, at der er den slags arrangementer, for Danida, som finansierer arbejdet, kræver, at arbejdet er forankret i Dansk Handicap Forbund", fortæller Michael Larsen. ■